

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

ГЈУКАТА КУШТЕТУЕСЕ

УСТАВНИ СУД

CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 29 dhjetor 2015
Nr. ref.RK879/15

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI134/14

Parashtrues

Sadik Thaqi

Ankesë në lidhje me mungesën e hetimit të vdekjes së djalit

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare, dhe
Bekim Sejdiu, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Sadik Thaqi, me vendbanim në Prishtinë (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës nuk i referohet shprehimisht një vendimi të veçantë të një autoriteti publik që do të kontestohej.
3. Ai kryesisht, ankohet për dështimin e autoriteteve publike që të përcaktojnë “*a duhet dikush të më përgjigjet për vdekjen e dhunshme*” të djalit të tij.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kérkesës së parashtruesit për mungesën e një hetimi penal rrëth vdekjes së djalit të tij. Parashtruesi konsideron se janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 25 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta) dhe me nenin 2 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës dhe në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 1 shtator 2014, parashtruesi e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
7. Më 5 shtator 2014, Kryetari i Gjykatës caktoi gjyqtarin Robert Carolan gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtares, të përbërë nga gjyqtarët: Snezhana Botusharova (kryesuese), Kadri Kryeziu dhe Arta Rama-Hajrizi.
8. Më 12 shtator 2014, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kérkesës.
9. Më 29 qershor 2015, Kryetarja e Gjykatës, me Vendimin Nr. KSH. KI134/14, caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović anëtar të Kolegjit shqyrtares, në vend të gjyqtarit Kadri Kryeziu, mandati i të cilit në Gjykatën Kushtetuese ka përfunduar më 26 qershor 2015.
10. Më 14 tetor 2015, Kolegji shqyrtares shqyrtoi reportin e gjyqtarit rapportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve

11. Sipas parashtruesit të kérkesës dhe në bazë të dokumenteve të dorëzuara, faktet e rastit mund të përblidhen si më poshtë.
12. Më 4 shtator 2003, një numër i të burgosurve në burgun e Dubravës sulmuan rojet e paarmatosura të burgut dhe morën kontrollin në pavilonin 2 të burgut të Dubravës. Të burgosurit ngritën pengesa në hyrjen e bllokut të qelisë duke

përdorur dyshekë dhe pas kësaj kërkuan, *inter alia*, përmirësimin e kushteve të jetesës nga drejtoria e burgut.

13. Të njëjtën ditë, një ekip për ndërhyrje filloi t'i largojë dyshekët që ishin përdorur nga të burgosurit si pengesa. Si përgjigje ndaj kësaj, të burgosurit i vunë zjarrin këtyre dyshekëve dhe, si pasojë e kësaj, 5 (pesë) të burgosur vdiqën si pasojë e thithjes së tymit toksik dhe plagëve të marra nga zjarri që kishte pasuar. Djali i parashtruesit të kërkësës, Ardian Thaqi, ishte njëri nga të burgosurit që vdiq në trazirat e burgut të Dubravës.
14. Më 5 shtator 2003, prokurori i Administratës së Përkohshme të Kombeve të Bashkuara në Kosovë (në tekstin e mëtejmë: UNMIK) kërkoi hetimin dhe autopsinë e trupave të 5 (pesë) të burgosurve të vdekur.
15. Më 7 shtator 2003, Njësia Qendrore e Hetimeve Kriminale të UNMIK-ut (në tekstin e mëtejmë: NJQHK) publikoi raportin rrith hetimit paraprak të incidentit.
16. Më 10 shtator 2003, UNMIK-u themeloi një komision të veçantë të quajtur “Komisioni i Dubravës” në mënyrë që, *inter alia*, të vërtetojë ngjarjet e 4 shtatorit 2003, si dhe faktet dhe rrethanat që çuan deri aty.
17. Komisioni i Dubravës shqyrtoi mënyrën se si autoritetet i ishin qasur incidentit; ankesat e të burgosurve dhe arsyet e incidentit; planin emergjent për trajtimin e trazirave në burg; incidentet e mëparshme në burg; kushtet e të burgosurve, trajnimin e menaxhmentit dhe trajnimin në burg.
18. Më 22 shtator 2003, Komponenti i Policisë së UNMIK-ut filloi një hetim penal rrith incidentit të emëruar si “Shkaktim i rrezikut të përgjithshëm përmes zjarrit që janë vepra të rënda kundër sigurisë së përgjithshme dhe që ka përfunduar me vrasje”.
19. Më 4 nëntor 2003, Komisioni i Dubravës përfundoi shqyrtimin e tij me publikimin e një raporti në të cilin kishte bërë 39 (tridhjetë e nëntë) rekomandime në mënyrë që të vendosen standarde të mira për menaxhim në këtë burg.
20. Më 10 gusht 2004, prokurori i UNMIK-ut kërkoi nga hetuesit që të zgjerojnë fushëveprimin e hetimit për të përfshirë sjelljen e mundshme penale apo pakujdesinë penale nga ana e Divizionit të Drejtorisë Penale apo nëpunësve të tjerë të UNMIK-ut. Sidoqoftë, ky rekomandim ishte injoruar nga autoritetet e UNMIK-ut.
21. Më 9 dhjetor 2008, Misioni i Bashkimit Evropian për Sundimin e Ligjit në Kosovë (në tekstin e mëtejmë: EULEX) mori përsipër përgjegjësitë nga UNMIK-u për rastet e pazgjidhura ligjore dhe hetimet policore dhe dokumentacioni lidhur me rastin e parashtruesit të kërkësës ishte dorëzuar zyrtarisht te EULEX-i më 23 dhjetor 2008, në pajtim me nenin 15.10 të Ligjit për Prokurorinë Speciale të Republikës së Kosovës, Nr. o3/L-052 (në tekstin e mëtejmë: Ligji për Prokurorinë Speciale).

22. Më 16 korrik 2010, prokurori i EULEX-it kishte ndërprerë procedurën kundër të burgosurve në fjalë, pasi kishte gjetur se nuk kishte dyshim të bazuar se të pandehurit kishin kryer veprat penale në fjalë.
23. Parashtruesi i kérkesës ishte informuar për këtë vendim me një letër të 16 korrikut 2010. Ai kishte mundësinë ose të dorëzojë kérkesën me shkrim te gjyqtari i procedurës paraprake për vazhdimin e hetimit ose të ngre aktakuzë kundër të pandehurve në Gjykatën kompetente të Qarkut brenda 8 (tetë) ditëve nga marrja e njoftimit të pushimit të hetimit në pajtim me nenin 15.12 të Ligjit për Prokurorinë Speciale dhe nenet 62 dhe 224 të Kodit të Përkohshëm të Procedurës Penale të Kosovës, i cili ishte në fuqi në atë kohë. Me sa duket, parashtruesi nuk ka ushtruar asnjërin opzion.
24. Më 6 shtator 2010, ankesa e parashtruesit të kérkesës ishte regjistruar te Paneli për Shqyrtimin e të Drejtave të Njeriut (në tekstin e mëtejmë: Paneli).
25. Sa i përket ankesës kundër UNMIK-ut, Paneli vërejti se ai nuk kishte kompetencë për të shqyrtuar veprimet apo mosveprimet e UNMIK-ut, prandaj e deklaroi atë të papranueshme.
26. Përkitazi me ankesën kundër autoriteteve të burgut, Paneli vërejti se ajo nuk është *ratione temporis* në pajtim me kompetencën e tij dhe prandaj e deklaroi atë të papranueshme.
27. Lidhur me ankesën kundër të burgosurve, Paneli vërejti se ndjekja e të burgosurve ishte e pranueshme sipas mandatit të tij. Mirëpo, Paneli konstatoi se EULEX-i shkarkoi përgjegjësitë e veta në lidhje me këtë hetim dhe, prandaj, konstatoi se nuk ka pasur shkelje të nenit 2 të KEDNJ-së.
28. Gjatë vitit 2013, parashtruesi i kérkesës ka kontaktuar organe të shumta duke kérkuar hetimin e vdekjes së djalit të tij, duke përfshirë edhe Ministrinë e Drejtësisë, Gjykatën Supreme të Republikës së Kosovës, Zyrën e Kryeprokurorit të Shtetit, Zyrën e Kryeprokurorit të EULEX-it dhe Gjykatën Evropiane për të Drejta të Njeriut.
29. Në një letër të 19 marsit 2013, Gjkata Supreme e Republikës së Kosovës e njoftoi parashtruesin e kérkesës se nuk është brenda mandatit të saj të kryejë hetime dhe se çështja e hetimeve në këtë rast është në kompetencë të organeve të tjera.
30. Në një letër të 3 majit 2013, Prokurori i Shtetit e drejtoi parashtruesin e kérkesës që ta kontaktojë Prokurorinë e EULEX-it, pasi që rasti i tijqë nga fillimi ishte udhëhequr nga ana e UNMIK-ut dhe më vonë i ishte dorëzuar EULEX-it dhe ai nuk ishte shqyrtuar nga Prokurori i Shtetit.
31. Në një letërtë 15 korrikut 2013, Zëvendëskryeministri dhe Ministri i Drejtësisë njoftoi parashtruesin e kérkesës se ai duhet të ndjekë këtë kurs ligjor me autoritetet kompetente.

32. Në një letër të 7 qershorit 2013, Zyra e Kryeprokurorit të EULEX-it e njoftoi parashtruesin se një hetim mund të rihapet vetëm nëse prova të reja janë në dispozicion, që nuk ishin paraqitur dhe shqyrtuar më parë.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

33. Siç u theksua më lart, nga faktet e rastit mund të kuptohet se parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të nenit 25 [E Drejta për Jetën] të Kushtetutës dhe me nenin 2 [E Drejta për jetën] të KEDNJ-së, në të dy bazat, materiale dhe procedurale. Aspekti material ka të bëjë me përgjegjësinë e autoriteteve për vdekjen e djalit të parashtruesit, derisa aspekti procedural ka të bëjë me obligimin e shtetit për të hetuar shkakun e vdekjes së djalit të tij.

Ligji relevant

34. Gjkata vëren se në kohën e këtyre ngjarjeve, dhe gjatë kohës që ishin ndërmarrë këto hetime, ligji i aplikueshëm dhe dispozitat përkatëse relevante për rastin ishin si në vijim:

Kodi i Përkohshëm i Procedurës Penale të Kosovës, i shpallur me Rregulloren e UNMIK-ut 2003/26, të 6 korrikut 2003

Neni 62

(1) Përveç rasteve nga nenet 226 dhe 227 të këtij Kodi, kur prokurori publik çmon se nuk ka bazë të ndërmarrë hetimin a ndjekjen për vepër penale që ndiqet sipas detyrës zyrtare ose sipas propozimit, përkatësisht kur çmon se nuk ka bazë të ndërmarrë ndjekjen kundër ndonjërit prej bashkëkryerësve të paraqitur apo kur sipas këtij Kodi konsiderohet se është térhequr nga ndjekja, prokurori publik detyrohet që brenda 8 (tetë) ditësh ta njoftojë të dëmtuarin për këtë dhe ta udhëzojë se mund të ndërmarrë vetë ndjekjen si paditës subsidiar. Të njëjtën procedurë e ndjek edhe Gjkata nëse prokurori publik térhiqet nga ndjekja para fillimit të shqyrtimit gjyqësor.

(2) I dëmtuari ka të drejtë të ndërmarrë apo të vazhdojë ndjekjen brenda 8 (tetë) ditësh nga dita e njoftimit nga paragrafi 1 i këtij nenit.

(3) Në qoftë se prokurori publik ka térhequr aktakuzën, i dëmtuari, duke ndërmarrë ndjekjen, mund të mbetet pranë aktakuzës së ngritur ose të ngrejë aktakuzë të re.

(4) I dëmtuari i cili nuk është njoftuar se prokurori publik nuk ndërmerr ndjekjen ose se është térhequr nga ndjekja, deklaratën e vet për vazhdimin e procedurës mund ta japë para gjykatës kompetente brenda 3 (tre) muajsh nga dita kur prokurori publik refuzon kallëzimin penal ose nga marrja e aktvendimit për pushimin e procedurës.

[...]

Neni 224

(1) Prokurori publik e pushon hetimin kurdo që është vërtetuar nga provat e mbledhura se:

- 1) Nuk ekziston dyshim i arsyeshëm që personi konkret e ka kryer veprën e tillë penale;
- 2) Vepra e kryer nuk është vepër penale që ndiqet sipas detyrës zyrtare;
- 3) Ka kaluar afati i parashkrimit;
- 4) Vepra penale është përfshirë me amnistit ose me falje; ose,
- 5) Ekzistojnë rrethana të tjera të cilat përjashtojnë ndjekjen.

(2) Prokurori publik brenda 8 (tetë) ditësh pas pushimit të hetimit e lajmëron të dëmtuarin për këtë fakt dhe arsyen për këtë (neni 62 i këtij Kodi). Prokurori publik pa vonesë e njofton gjyqtarin e procedurës paraprake për pushimin e hetimit.

Ligji për Prokurorinë Speciale të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-052

Neni 15 - Dispozitat kalimtare

[...]

15.10 Pas hyrjes në fuqi të këtij ligji, të gjitha dosjet, informatat, arkivat dhe të dhënrat në formë elektronike dhe të shtypur, lidhur me lëndët që aktualisht hetohen, ndiqen ose janë hequr nga procedura nga prokurorët ndërkombëtarë të UNMIK-ut dhe të mbajtura nga Departamenti i Drejtësisë i Misionit të Kombeve të Bashkuara në Kosovë (UNMIK) do t'i dorëzohen Kryeprokurorit të EULEX-it në pajtim me modalitetet e përcaktuara me anë të marrëveshjeve ndërmjet UNMIK-ut dhe EULEX-it në KOSOVË.

Ligji mbi Kompetencat, Përzgjedhjen e Lëndëve dhe Caktimin e Lëndëve të Gjyqtarëve dhe Prokurorëve të EULEX-it në Kosovë, Nr. 03/L-053

Neni 7 - Kompetencat e përgjithshme të prokurorëve të EULEX-it

7.1 Prokurorët e EULEX-it do të kenë kompetenca dhe përgjegjësi që të ushtrojnë funksionet e tyre, përfshirë këtu kompetencat për të kryer hetime penale dhe për të marrë përgjegjësi për hetimet penale apo procedurat e lëndëve të reja dhe atyre të pazgjidhura në kuadër të PSRK-së apo në kuadër të zyrave prokuroriale ku ata janë caktuar nga Kryeprokurori i EULEX-it dhe në pajtim me modalitetet e përcaktuara me anë të këtij ligji dhe nga Asambleja e prokurorëve të EULEX-it.

7.2 Prokurorët e EULEX-it do të bashkëpunojnë me prokurorët publikë të Kosovës që punojnë në zyra të ndryshme prokuroriale ku ata janë caktuar, në pajtim me modalitetet e përcaktuara me anë të këtij ligji dhe nga Asambleja e prokurorëve të EULEX-it.

7.3 Përveç ushtrimit të funksioneve të tyre hetuese dhe prokuroriale sipas dispozitave të nenit 8 të këtij Ligji, prokurorët e EULEX-it do të monitorojnë, udhëzojnë dhe këshillojnë prokurorët publikë të Kosovës, për sa i përket parimit të autonomisë së prokurorëve dhe në pajtim me modalitetet e përcaktuara me anë të këtij ligji dhe nga Asambleja e prokurorëve të EULEX-it. Roli i tyre si monitorues, mentor dhe këshillues nuk do të jetë i kufizuar në lëndët për të cilat prokurorët e EULEX-it mund të ushtrojnë kompetencat e tyre.

7.4 Prokurorët e EULEX-it do t'i ushtrojnë funksionet e tyre në pajtim me ligjin në fuqi. Ata do të janë nën autoritetin e veçantë të Kryeprokurorit të EULEX-it dhe nuk do t'i nënshtrohen autoritetit të asnjë institucioni kosovar.

Neni 8 - Kompetencat e prokurorëve të EULEX-it në Kosovë

8.1 Prokurorët e EULEX-it do të janë kompetent për hetimin dhe ndjekjen penale të kimeve që janë në kompetencë të veçantë të PSRK-së sipas ligjit mbi themelimin e PSRK-në dhe krimet, përfshirë këtu tentimin dhe format e ndryshme të bashkëpunimit në krim, të paraqitura në të gjitha pikat e paragrafit 3, të nenit 3, të këtij Ligji.

Pranueshmëriae kërkesës

35. Gjkata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
36. Në këtë drejtim, Gjkata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, i cili parasheh:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

37. Gjkata merr parasysh nenin 47 të Ligjit, i cili përcakton:

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjkata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik”.
38. Në lidhje me këtë, Gjkata vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i plotëson të gjitha kushtet për të qenë palë e autorizuar, në pajtim me dispozitat kushtetuese dhe ligjore përkatëse.
39. Për këtë qëllim, Gjkata i referohet praktikës së saj gjyqësore. Në këtë drejtim, Gjkata Kushtetuese i ka njojur si palë të autorizuar prindërit e të ndjerës (Shih, *Gëzim dhe Makfire Kastrati kundër Gjykatës Komunale në Prishtinë dhe Këshillit Gjyqësor të Kosovës*, KI41/12, Aktgjykimi i 26 shkurtit 2013).
40. Përveç kësaj, Gjkata thekson se edhe Gjkata Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejëmë: GJEDNJ), në raste të njashme ka pranuar kërkesa individuale nga individët që konsiderohen si viktima të tërhorta, kur

ekziston një lidhje personale dhe specifike ndërmjet viktimës dhe parashtruesit. Në këtë drejtim, GJEDNJ-ja, në një rast, ka pranuar si palë të autorizuar bashkëshorten e të ndjerit (Shih, *McCann dhe të tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 18984/91, Aktgjykim i 27 shtatorit 1995), ndërsa, në një rast tjetër, nipi të të ndjerit i ka pranuar statusin e palës së autorizuar (Shih, *Yaşa kundër Turqisë*, nr. 63/1997/847/1054, Aktgjykim i 2 shtatorit 1998).

41. Prandaj, duke marrë parasysh se parashtruesi i kérkesës është prindi të ndjerit, Gjykata konkludon se parashtruesi mund të konsiderohet palë e autorizuar në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës dhe në pajtim me nenin 47.1 të Ligjit.

Sa i përket aspektit material

42. Sa i përket kérkesës së parashtruesit në lidhje me përgjegjësinë e autoriteteve në ngjarjet që çuan në vdekjen e djalit të tij, Gjykata i referohet rregullit 36 (3) (g) të Rregullores së punës, i cili parasheh si më poshtë:

“Po ashtu, një kérkesë mund të konsiderohet si e papranueshme edhe në rastet vijuese:

(g) kërkesa nuk është ratione temporis në pajtim me Kushtetutën”.

43. Për ta përcaktuar juridiksonin kohor të Gjykatës është me rëndësi të identifikohet, në secilin rast të veçantë, koha e saktë e shkeljes së pretenduar. Me këtë rast, Gjykata duhet të marrë parasysh faktet për të cilat parashtruesi ankohet dhe për masën e të drejtës kushtetuese që pretendohet të jetë shkelur (Shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimi i Dhomës së Madhe të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut në rastin *Blečić kundër Kroacisë*, Kërkesa Nr. 59532/0, e 8 marsit 2006, para. 82).
44. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se vdekja dhe vrasja e pretenduar e djalit të parashtruesit ndodhi më 4 shtator 2003.
45. Kjo do të thotë që shkelja e pretenduar e të drejtës së parashtruesit, e garantuar me Kushtetutë, kishte ndodhur para 15 qershorit 2008, që është data e hyrjes në fuqi të Kushtetutës dhe prej të cilës datë Gjykata ka juridikson kohor.
46. Gjykata thekson se praktika gjyqësore e Gjykatës Kushtetuese është në pajtim me praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, duke vendosur që ngjarjet që kanë ndodhur para hyrjes në fuqi të Kushtetutës më 15 qershor 2008 nuk janë *ratione temporis* në pajtim me Kushtetutën dhe në këtë mënyrë nuk bien nën juridiksonin e saj kohor. (Shih, ndër të tjera, Aktvendimet e Gjykatës Kushtetuese në rastin nr. KI152/11, Parashtrues *Bekim Murati*; në rastin nr. KI07/11, Parashtrues *Vehbi Klaiqi*, në rastin nr. KI128/11, Parashtrues *Ismet Boshnjaku*).

Sa i përket aspektit procedural

47. Përkitazi me ankesën e parashtruesit të kérkesës për mungesën e hetimit nga organet përgjegjëse, Gjykata vëren se parashtruesi nuk e ka shfrytëzuar mundësinë e tij sipas ligjit të aplikueshëm në atë kohë që ose të dorëzojë

kérkesën me shkrim për vazhdimin e hetimit, ose të ngritë aktakuzë kundër të pandehurve në Gjykatën e Qarkut në kohën e duhur, në pajtim me nenin 62 të Kodit të Përkohshëm të Procedurës Penale të Kosovës. Prandaj, si duket ai ka humbur të drejtën e ankesës.

48. Parashtruesi i kérkesës nuk ka përmendur se çfarë hetimi shtesë do të mund të kryhej nga prokurori në këtë rast dhe nuk ka treguar nëse kishte ndonjë provë që do ta arsyetonte aktakuzën e cila tani do të ishte ngritur kundër kujtdo në lidhje me vdekjen tragjike të djalit të tij.
49. Përveç kësaj, Gjykata i referohet praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së ku është ftuar të trajtojë një çështje të ngjashme. Përkatësisht në rastin *Hugh kundër Mbretërisë së Bashkuar*, GJEDNJ konstatoi se obligimi për të hetuar “*është obligim që të ndërmerrin hapat e duhur dhe nuk përbën obligim për të arritur një rezultat të caktuar. Autoritetet duhet të kenë marrë hapa të arsyeshme në dispozicionin e tyre për të siguruar dëshminë lidhur me incidentin, përfshire interalia dëshmi të dëshmitarëve okular, prova të forenzikës dhe kur është e përshtatshme, autopsi që siguron të dhëna të sakta dhe të plota për dëmin dhe analizë objektive të të gjeturave klinike, duke përfshire shkakun e vdekjes*”.
(Shih, *Hugh Jordan kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 24746/94, Aktgjykim i 4 majit 2001).
50. Prandaj, në këtë drejtim, Gjykata konsideron se kérkesa e parashtruesit nuk i plotëson kérkesat procedurale për pranueshmëri, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, me nenin 48 të Ligjit dhe me rregullin 36 (1) (d) të Rregullores së punës, sepse ai nuk i ka mbështetur ankesat e tij.
51. Nga kjo rrjedh se kérkesa e parashtruesit nuk është “*ratione temporis*” në pajtim me dispozitat e Kushtetutës në lidhje me përgjegjësinë e autoriteteve të Kosovës, përkitazi me ngjarjet që çuan në vdekjen e birit të parashtruesit. Sa i përket ankesës lidhur me mungesën e hetimeve, kérkesa e parashtruesit është qartazi e pabazuar, sepse nuk ka dëshmi se prokurori publik nuk ka kryer hetim të duhur, kur mori vendimin se nuk kishte asnjë person që mund të akuzohej për incidentin që shkaktoi vdekjen e djalit të tij.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113, paragrafi 7, të Kushtetutës, në pajtim me nenin 20 dhe 48 të Ligjit dhe me rregullat 36 (1) (d) dhe 63 (3) (g) të Rregullores së punës, më 28 dhjetor 2015, njëzëri

VENDOS

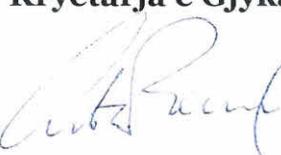
- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazeten Zyrtare, në përputhje me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari rapportues

Robert Carolan

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi